

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Γ΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 35)

Ερώτημα 1^ο (μονάδες 15)

Η διαπίστωση είναι σωστή. Η απάντηση μπορεί να βασιστεί σε χωρία του Κειμένου 1.

Ενδεικτικά:

- «Στην Ενωμένη Ευρώπη η επίσημη κατάργηση της θανατικής ποινής θα έπρεπε να είναι το πρώτο άρθρο του ευρωπαϊκού κώδικα για λόγους λογικής και ρεαλισμού ταυτόχρονα» (1^η παράγραφος)
- «Χωρίς απόλυτη αθωότητα δεν υπάρχει απόλυτη κρίση» (1^η παράγραφος)
- Το δικαίωμα στη ζωή, που συμπίπτει με την ευκαιρία επανόρθωσης, είναι φυσικό δικαίωμα κάθε ανθρώπου, ακόμη και του χειρότερου (παράγραφος 2^η)
- «...θεωρώ την κατάργησή της αναγκαία για λόγους σύνεσης, λογικής και ρεαλισμού» (3^η παράγραφος)
- «Δεν πιστεύω, ωστόσο, ότι δεν υπάρχει καμία ευθύνη σε αυτόν τον κόσμο ... να δικαιολογεί ό,τι χειρότερο υπάρχει στον κόσμο»

Ερώτημα 2^ο (μονάδες 10)

α. Η 3^η παράγραφος του Κειμένου 2 οργανώνεται με αντίθεση (αγώνες για την αναγνώριση του δικαιώματος της ζωής και των άλλων δικαιωμάτων από τη μια – συνεχίζεται η εφαρμογή της θανατικής ποινής σε αρκετά μέρη του κόσμου) και είναι σημαντική για τη συνεκτικότητα του κειμένου, διότι ενώνει τα προηγούμενα νοήματα (η προστασία της ζωής άλλοτε και σήμερα, η θανατική ποινή είναι

ένα αμφιλεγόμενο ζήτημα που εξακολουθεί να διχάζει) με την επόμενη παράγραφο (διατύπωση της θέσης της συντάκτριας για την αναγκαιότητα της κατάργησης της θανατικής ποινής).

β. Ο Καμύ αξιοποιεί το α' πληθυντικό πρόσωπο, προκειμένου να καταδείξει την καθολικότητα του προβληματισμού και να εντάξει τον εαυτό του, αλλά και τον αναγνώστη στο σύνολο των ανθρώπων που τους αφορά το θέμα. Έτσι, αναδεικνύεται και η συνυπευθυνότητα καθενός, ως μέλους μιας κοινωνίας ανθρώπων που θέλουν να αποκαλούνται πολιτισμένοι. Το θέμα του κειμένου, η θανατική ποινή, είναι ένα ζήτημα που αφορά όλους τους ανθρώπους, οπότε η επιλογή του πρώτου πληθυντικού ρηματικού προσώπου κρίνεται κατάλληλη, το ίδιο και για την πρόθεση του συγγραφέα να ευαισθητοποιήσει τον αναγνώστη (μην ξεχνάμε ότι το κείμενο γράφεται σε μια εποχή που δεν είχε καταργηθεί η θανατική ποινή στην Ενωμένη Ευρώπη. Αυτό φαίνεται και από την χρονολογία έκδοσης του δοκιμίου, αλλά και από την ρηματική διατύπωση «θα έπρεπε» στην εισαγωγική τοποθέτηση του συγγραφέα)

Ερώτημα 3^ο (μονάδες 10)

Στο πρώτο κείμενο η θέση του συντάκτη για την αναγκαιότητα της θανατικής ποινής διατυπώνεται με πιο άμεσο και ευθύ τρόπο συγκριτικά με το δεύτερο κείμενο. Στην πρώτη περίπτωση, ο βασικός ισχυρισμός υπέρ της κατάργησής της θανατικής ποινής τίθεται ρητά στην εισαγωγική τοποθέτηση («Στην Ενωμένη Ευρώπη η επίσημη κατάργηση της θανατικής ποινής θα έπρεπε να είναι το πρώτο άρθρο του ευρωπαϊκού κώδικα για λόγους λογικής και ρεαλισμού ταυτόχρονα») και ακολουθεί η σχετική επιχειρηματολογία. Στο δεύτερο κείμενο γίνεται μια περιγραφή της κατάστασης στο παρελθόν και σήμερα, επισημαίνεται ότι η θανατική ποινή αποτελεί ένα αμφιλεγόμενο ζήτημα για την πολιτική και επιστημονική κοινότητα και ότι συνεχίζει να εφαρμόζεται ευρέως και στο τέλος η συντάκτρια διατυπώνει τη θέση της με την μορφή προσωπικής τοποθέτησης και σχολίου σχετικά με την αναγκαιότητα της κατάργησής της.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 10)

Η φωνή που ηχεί στους στίχους του τραγουδιού προτείνει ως στάση ζωή τη χαρά και τον ενθουσιασμό απέναντι σε ό,τι μπορεί να μας προβληματίζει και να μας στενοχωρεί. Ενδεικτικά αξιοποιεί:

- το β' ενικό προστακτικής (*«θγες, τραγούδα, δες»*)

- την επανάληψη της φράσης «*είν' όμορφη η ζωή*»
- τον ποιητικό και εικονοπλαστικό λόγο (*«πολλές καρδιές βαθιά έχουν μια πληγή, του λούνα παρκ η ρόδα σου γνέφει ανέβα, θα περάσει η συννεφιά»*)
- λεξιλόγιο που είναι συνδεδεμένο με ένα αίσθημα ευφορίας και αισιοδοξίας: *«πρωί, ήλιος, παιδιού χαρά, ουρανός, λευκό λουλουδάκι»*

Στο δεύτερο ζητούμενο ο/η μαθητής/-τρια μπορεί να απαντήσει ελεύθερα βάσει της προσωπικής του/της εμπειρίας και γνώσης.